

beskatte Bygninger, som den enkelte Mand har frembragt, naar de ville udregne Værdistigningen ogsaa ved at tage i Betragtning den Værdiforøgelse, der er frembragt af Manden selv gennem hans Arbejde paa hans Jord, og naar man lægger Værdien i Handel og Vandel til Grund. Paa den anden Side gaar man Samfundet for nær, naar man kun vil tage $1\frac{1}{2}$ pCt. af Værdistigningen og ikke den fulde Rente af den. Det kan være, at man ræsonnerer ligesom under anden Behandling af Forsvarslovene forleden, da man først vilde bevilge en hel Masse til Militærvæsenet og saa en hel Masse til Fredsbevægelsen og saa mente, at det gik lige op. Her ræsonnerer man maaske paa samme Maade, at naar man gaar Samfundet for nær paa den ene Led og den private paa den anden Led, saa er der ingen Skade sket. Jeg mener ganske vist, at der er sket dobbelt Skade, og at vi ikke behøvede at gøre nogen af Delene.

Jeg anbefaler altsaa Ændringsforslaget under Nr. 3, som min Partifælle og jeg have stillet. Men jeg ser selvfølgelig et Fremskridt i en Lovgivning, der gaar ud paa at beskatte den Værdistigning, der er frembragt ved Samfundets Foranstaltninger, og som den private ikke har skabt. At jeg helst saa, at denne Lovgivning blev ordnet paa den retfærdigste og bedste Maade derved, at Skatteobjektet blev det, der bør være Skatteobjekt, Værdistigningen paa Grundens Værdi alene, og at denne Beskatning blev retfærdig paa den Maade, at man tog Værdiens fulde Beløb til Samfundet, der har frembragt den, og lod det blive en permanent Skat, er selvfølgelig. Det er for at faa disse Ting frem, at jeg har været med til at opstille vort Forslag fra Kommissionen som Ændringsforslag her. Bliver det forkastet, vil jeg være med til at stemme for Lovforslagets Overgang til Landstinget, for at denne Sags Behandling ikke skal afskæres og i det Haab, at vi igen faa denne Sag at se en Gang i Fremtiden.

Christian Rasmussen: Jeg skal, under Henviſning til de Betæneligheder vedrørende det foreliggende Forslag, som jeg dels har fremsat i Kommissionsbetænkningen, dels er fremkommen med ved Sagens første Behandling, under de foreliggende Omstændigheder — jeg betoner ogsaa udtrykkelig kun under de foreliggende Omstændigheder — anbefale Tinget at stemme for Forslaget, som det foreligger. Jeg udtalte ved første Behandling, at det, det for mig drejede sig om, var at faa

begyndt en Beskatning i den her nævnte Retning, selv om Samfundet maaske ikke lige straks fik alt, hvad det kunde gøre Krav paa. Det har for mine Partifæller og mig været Ledemotivet til at slutte os til det foreliggende Forslag. I Modsætning til, hvad der er fremført fra anden Side, tror jeg, at dette Forslags Gennemførelse vil pege mod det Maal, man her vil naa; det tror jeg er ganske givet. Og dette gør mig det saa meget lettere at slutte mig til Lovforslagets Tanke og dets Bestemmelser. Jeg gør det i det Haab, at naar Forslaget forhaabentlig i denne Rigsdags-samling maatte være vedtaget — jeg deler nemlig ikke den Tro, som den ærede sidste Taler nærede, at det ikke vil blive vedtaget i denne Samling —, at vi saa maa kunne naa videre med Hensyn til en Beskatning af de Værdistigninger, som fremkaldes af Samfundet, uden at den enkelte, som har sat sig i Besiddelse af dem, har gjort noget Arbejde for at fremskaffe dem. Om vi saa skulle ind paa til den Tid at lægge hele Byrden paa Grunden, eller vi skulle lægge den ogsaa paa Bygningerne, ja, det kunne vi tale om til den Tid. Hovedsagen for mig er, at vi nu faa begyndt, og faa vi blot begyndt, er jeg paa det rene med, at vi ogsaa pege i Retning af det Maal, som det er Tanken med dette Lovforslag at naa, og saa pege vi mod det Maal, som ligger endnu noget videre ude, nemlig en almindelig Værdistigningsbeskatning, en Beskatning af al Værdistigning, fremkaldt af det offentlige.

Ministeren for offentlige Arbejder (Jensen-Sønderup): Selvfølgelig har det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) Ret i, at det Tidspunkt, paa hvilket denne anden Behandling foregaar, i nogen Grad er medvirkende til, at Interessen ikke i større Grad har samlet sig om denne anden Behandling. Jeg tror dog ogsaa, at dette i nogen Grad er en Følge af, at Sagen er saa gennemdebatteret, at den i Virkeligheden er uddebatteret. Men hvilken af disse to Aarsager der nu maatte være den mest medvirkende, er jeg klar over, at der ikke for mig er nogen større Anledning til at komme dybt ind paa at omtale de ikke mange, men ganske vist meget vidtgaaende Ændringsforslag, som ere stillede. Jeg kan saa meget lettere undlade at komme ind paa nogen længere Omtale af dem, som den ærede Ordfører jo allerede kort har skitseret, hvad der er Kvintessensen af Mindretallets Forslag.